

[Jørgen Junior]

Vi har en fælles interesse i EF og Iran i at få denne situation klaret. Vi er nødt til at være fleksible, men samtidig bestemte over for Iran, og EF har en mulighed for – og har hidtil gjort det på udmærket vis – at påvirke USAs holdning, således at der ikke kommer til at ske drastiske ting.

Det er klart, at fremskridtspartiet stemmer for dette lovforslag, og vi er helt enige med flertallet i, at det er en fornuftig foranstaltning. Man kan ikke på nogen som helst måde med rimelig baggrund tale om det iranske folks revolution som næsten en retfærdiggørelse af gidseltagningen. Vi er nødt til at sige fra over for Iran, man vi skal samtidig vise den forstandighed, besindighed og fleksibilitet, som har kendetegnet EFs hidtidige holdning.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Jeg synes bare, det skal gøres helt klart: dette er i og for sig en meget interessant situation, for nu er det altså lykkedes det radikale venstre at overhale fremskridtspartiet højre om i denne sag, og det synes jeg skal bemærkes. Jeg synes ikke mindst, det skal bemærkes, når der er tale om en sag, der drejer sig om udenrigspolitik, der drejer sig om forholdet mellem rige og fattige lande, mellem Nord og Syd. Det er det, som de radikale ofte kører som en af deres mærkesager, men hvor hr. Stinus i denne sag optræder som den store høg, der støtter enhver optrapning af den konflikt, og hvor fremskridtspartiets repræsentant, hr. Jørgen Junior, må gå op her og mane det radikale venstre til mådehold.

(Kort bemærkning).

Stinus (RV):

Hr. Gert Petersen gav udtryk for den opfattelse, at vi nu står over for en stillingtagen til Nord-Syd-konflikten – det var et synspunkt, der for et øjeblik siden blev fulgt op af hr. Steen Folke – underforstået, at vi, der stemmer for sanktioner, tager stilling for den rige del af verden mod den fattige del. Det er naturligvis en ganske absurd påstand. Hvis det er en stillingtagen til Nord-Syd-konflikten, er det en stillingtagen for de fattige lande, som ikke er tjent med, at den positive

indstilling, der i øjeblikket eksisterer til disse lande, undergraves af begivenheder som dem, der finder sted i et u-land, nemlig Iran. Irans revolution skruer ikke alene udviklingen i Iran tilbage, men påvirker også den positive holdning, der eksisterer over for u-landsproblemerne, i negativ retning.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Hr. Stinus spurgte, om jeg kunne oplyse mere om de forlydender, der har været fremme i pressen om holdningen i andre EF-lande. Der har været nogle overskrifter, der taler om, at EF-sanktionerne smuldrer, og det har jeg godt læst. Det, som mest har påkaldt sig opmærksomheden, er vel nok forslaget i det britiske parlament. Her har jeg fået et telegram fra den danske ambassade med lidt nærmere oplysninger. Den information, jeg har fået, går ud på, som hr. Stinus antydede, at den egentlige lovgivning drejer sig om fremtidige kontrakter, men når det drejer sig om kontrakter med tilbagevirkende kraft, har man allerede den nødvendige lovgivning, nemlig en lov, der går tilbage til 1939, en lov, der hedder Import, Export and Customs Defence Act.

Med denne bemærkning vil jeg selvfølgelig ikke dementere, at vi på mødet den 17. maj ikke kommer til at diskutere spørgsmålet om nogle enkeltheder, bl. a. det meget vigtige, der hedder eksisterende kontrakter. Jeg vil ikke se bort fra det. Vi ved på nuværende tidspunkt ikke nok om det. Det afgørende for mig er, at vi i det danske folketing i den situation, vi står over for, nu ved tredjebehandlingen vedtager den bemyndigelse, der betyder, at den danske regering kan handle i overensstemmelse med det forslag, som blev forelagt sikkerhedsrådet i januar måned, men som blev vetoet af Sovjetunionen. Som bekendt er formuleringen i lovforslaget, at sanktionerne skal være inden for rammerne af dette forslag fra FN, og vi må så se, hvordan diskussionen former sig den 17. maj.

Jeg vil også godt sige i den forbindelse til hr. Gert Petersen, at vedtagelsen af dette lovforslag ikke betyder nogen automatisk igangsættelse af sanktionerne. Jeg mener, at der ligger en god idé i, at man siger: nu vedtager vi i princippet en beslutning, går hjem til vore parlamenter, får afholdt parlamentsvalg i Iran, mødes den 17. maj, vurderer situatio-